

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **Mgr. B. R.**, zastoupena Mgr. Ing. Petrou Fifkovou, advokátkou se sídlem Duškova 164, Praha 5, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 8. 2022, č. j. 63 A 11/2022-58, o návrhu žalobkyně na vydání předběžného opatření ze dne 24. 10. 2023,

t a k t o :

Návrh na vydání předběžného opatření ze dne 24. 10. 2023 **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobkyně (stěžovatelka) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2022, č. j. KUJCK 22372/2022. Tímto rozhodnutím bylo dle § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřipustné zamítnuto odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Městského úřadu Nová Včelnice ze dne 25. 1. 2021, č. j. 0260/21/SÚ, jímž bylo na základě žádosti pana M. P. (stavebník) vydáno dodatečné povolení stavby plotu na pozemku parc. č. XA v k. ú. Jarošov na Nežárkou.

[2] Žalovaný svůj závěr o nepřipustnosti odvolání stěžovatelky postavil na tom, že stěžovatelka nebyla účastnicí řízení o dodatečném povolení stavby dle § 109 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v relevantním znění. Její vlastnická ani jiná věcná práva nemohla být dodatečně povolovanou stavbou přímo dotčena. Daná stavba nijak neomezuje přístup k pozemku parc. č. XB v k. ú. Jarošov nad Nežárkou ve spoluvlastnictví stěžovatelky a s ohledem na svůj charakter ani nemůže zastínit obytné místnosti rodinného domu stěžovatelky stojícího na uvedeném pozemku.

[3] Stěžovatelka podala proti zmiňovanému rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, který ji shora uvedeným rozsudkem ze dne 10. 8. 2022, č. j. 63 A 11/2022-58, zamítl. Krajský soud se ztotožnil se závěry žalovaného, přičemž konstatoval, že výška oplocení bude max. 3 m nad stávajícím terénem, přičemž obytné plochy ve vlastnictví stěžovatelky jsou od oplocení vzdáleny zhruba 7 m. Oplocení je průhledné, neboť je tvořeno kari sítí, přičemž betonová podezdívka je vysoká max. 1,4 m.

Nedojde tak k zastínění obytných částí domu stěžovatelky. Zároveň danou stavbou nebude žádným způsobem omezen přístup či příjezd k nemovitostem ve vlastnictví stěžovatelky. Žalovaný tak dle krajského soudu správně uzavřel, že stěžovatelka nebyla k podání odvolání oprávněna, neboť jí v daném správním řízení nepřislušelo postavení účastníka řízení, a tudíž její odvolání bylo podle § 92 odst. 1 správního řádu nepřípustné.

[4] Stěžovatelka podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž především setrvala na tom, že měla být účastníkem daného správního řízení. Dle stěžovatelky se krajský soud nezabýval tím, zda byla dodatečným povolením stavby plotu dotčena veřejně přístupná účelová komunikace, a nevypořádal se s vadami správního řízení. Stěžovatelka se rovněž domnívá, že správní orgány s ohledem na osobní vztahy mezi stavebníkem a pracovníky stavebního úřadu nerozhodovaly nestranně.

[5] Dne 24. 10. 2023 podala stěžovatelka návrh na vydání předběžného opatření dle § 38 odst. 1 s. ř. s., které má spočívat v tom, aby Nejvyšší správní soud uložil stavebníkovi „bezodkladné zastavení prací na výstavbě plotu dle stavebního povolení, sp. zn. Výst. 4278/20/Pa, čj. 0260/21/SÚ, které vydal odbor výstavby a plánování Městského úřadu v Nové Včelnici“. Stěžovatelka svůj návrh odůvodnila tím, že stavebník od 14. 10. 2023 pokračuje v provádění další části dané stavby plotu přímo proti jejímu domu. Zájem na přerušení provádění stavby shledává stěžovatelka v tom, že pokud by došlo ke zrušení kasační stížností napadeného rozsudku i rozhodnutí správních orgánů, mohl by správní orgán I. stupně zahájit řízení o odstranění stavby a toto řízení by tak bylo vedeno k předčasně zhotovenému plotu. Správní orgán I. stupně by se tedy dostal do situace, že by vedl řízení o odstranění stavby s vyššími náklady na toto odstranění. Návrhem na bezodkladné zastavení prací tak může dojít k předejití problémů do budoucna a k šetření finančních prostředků stavebníka. Stěžovatelka dodala, že plot nebude plnit „žádnou racionální úlohu s ohledem na místo jeho vybudování“, přičemž se údajně jedná pouze o stavbu „z důvodu závistivosti stavebníka se zájmem o způsobení zdánlivé psychické újmy“ stěžovatelce a její rodině.

[6] Nejvyšší správní soud nepovažoval za potřebné vyžádat si k návrhu na vydání předběžného opatření vyjádření žalovaného, případně také třetích osob, konkrétně stavebníka.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatelky na vydání předběžného opatření a dospěl k závěru, že podmínky pro vyhovění tomuto návrhu ve smyslu § 38 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. nejsou naplněny.

[8] Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. platí, že „[b]yl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat“.

[9] Nejvyšší správní soud především zkoumal, zda je ve vztahu ke kasační stížnosti stěžovatelky nutné zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu. Vydání předběžného opatření totiž odůvodňuje pouze hrozící zásah do práv navrhovatele takové intenzity, že by nebylo možné po něm požadovat, aby ho, byť krátkodobě, snášel, přičemž tento zásah, tedy vážná újma z něj plynoucí, musí mít zároveň vztah k předmětu řízení před soudem (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2018,

pokračování

č. j. 5 As 47/2018-129). Tvrdit a prokázat existenci „hrozící vážné újmy“ vyžadující vydání předběžného opatření je přitom povinností navrhovatele (usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 8. 2008, sp. zn. II. ÚS 808/08).

[10] Stěžovatelka ovšem hrozící vážnou újmu v souvislosti s předmětem řízení o kasační stížnosti vůbec netvrdí, natož aby ji prokázala. Z návrhu stěžovatelky na vydání předběžného opatření totiž není vůbec zřejmé, jaká újma by jí mohla pokračující stavbou oplocení hrozit. Stěžovatelka argumentuje pouze zvýšenými náklady stavebníka v případě zrušení dodatečného povolení stavby a nařízení jejího odstranění, přičemž je třeba připomenout, že stavebník je držitelem pravomocného dodatečného povolení stavby a je tedy pouze na jeho uvážení, zda bude pokračovat v provádění stavby a nést případné riziko zvýšených nákladů na její odstranění v případě, že by kumulativně nastaly tyto okolnosti: 1) úspěch kasační stížnosti stěžovatelky a zrušení napadeného rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem i rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání stěžovatelky pro nepřipustnost (ať již Nejvyšším správním soudem, nebo následně krajským soudem), 2) následné zrušení rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném povolení stavby (které nemohlo být předmětem řízení o nynější žalobě a tím méně o kasační stížnosti stěžovatelky) žalovaným, 3) následné pravomocné rozhodnutí stavebního úřadu o zamítnutí žádosti stavebníka o dodatečné povolení stavby z hmotněprávních důvodů a 4) navazující pravomocné rozhodnutí stavebního úřadu o nařízení jejího odstranění. Nejvyššímu správnímu soudu není zřejmé, jak by zvýšené náklady stavebníka na odstranění stavby v uvedeném případě zasahovaly do právní sféry stěžovatelky.

[11] Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů návrh na předběžné opatření dle § 38 s. ř. s. zamítl. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 30. října 2023

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu